

I det foreliggende Forslag til Beslutning findes dels fastslaaet og dels antydet, at der paa enkelte af de omhandlede Grunde skal opføres visse bestemte Etablissementer (Frederiks Hospital, Gardehusarkaserne og Ingeniørkaserne). Flertallet har ikke fundet det rigtigt ved denne Overenskomst at afgøre noget disse Bygninger vedrørende. Om de bør flyttes, og i saa Fald hvorhen, det maa overlades til senere Afgørelse og helt holdes uden for den foreliggende Sag.

Et Mindretal (Brandes, S. C. Christensen og S. Sørensen) finder ikke fuld Begrundelse for den paatænkte Overenskomst i Statens Trang, til Byggepladser, da denne Trang næppe er saa stærk, som mange synes at antage, og desuden ogsaa lader sig tilfredsstille ad andre Veje end den foreliggende.

Nødvendigheden af Flytningen af Frederiks Hospital og Fødsels- og Plejehospitalet m. v. ud til Blegdamsfælleden synes for Kommissionen at have været den egentlige Drivkraft til Forslaget om Overenskomsten, men vi have ikke, og navnlig ikke paa det nuværende Tidspunkt, kunnet erkende denne Nødvendighed, og vor Tvivl i den Henseende maa ogsaa siges at være fuldt berettiget, naar Hensyn tages til de i Kommissionsbetænkningen af Professorerne Stadfeldt, Fenger og Petersen fremsatte Planer og Udtalelser.

Alligevel skal Mindretallet ikke være utilbøjeligt til at tiltræde en Overenskomst mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune angaaende Fællederne, thi vi indrømme, at det nuværende Fællesskab binder store Bærdier, hvis Frigørelse maa være af stor Vigtighed for begge Parter, men Overenskomsten maa da, bortset fra Spørgsmaalet om, hvilken Part der har den største Fordel af Handelen, være af en saadan Art, at den ikke paa noget Punkt binder Rigsdagens Frihed ved fremtidige Afgørelser af Bygnings-spørgsmaal, og at Staten desuden faar sin Part af Grundene til fri Ejendom paa lige saa fyldestgørende Maade, som Kommunen faar sin.

Disse Betingelser ere imidlertid ikke til

Stede i det foreliggende Forslag til Beslutning, og skønt Flertallets Endringer vel tilsigte nogen Forbedring deri, saa kan Mindretallet dog kun tilraade det høje Ting at modsætte sig Forslaget, selv i en saaledes ændret Stikelse. Derimod stiller Mindretallets Endringsforslag, der ville kunne gøre Forslaget antageligt, da det ved disse faar en Stikelse, som ikke alene stiller Lovgivningsmagten frit over for fremtidige Bygnings-spørgsmaal, men ogsaa i et og alt sikrer Staten sine Grunde til fri Ejendom.

Mindretallet anbefaler da disse Endringsforslag til det høje Tings Velvilje, idet vi forbeholde os yderligere at omtale og begrunde dem under Forhandlingen i Salen.

Et andet Mindretal (Trier) anser det under de foreliggende Forhold for at være af Betydning, at der tilvejebringes nogen Garanti for Kommunens Benyttelse af de Arealer, ved hvilke Statens hidtilværende Retigheder bortfalde, og stiller i den Retning et Underændringsforslag til Flertallets Endringsforslag. Motiveringen heraf forbeholder det nævnte Mindretal sig til Forslagets 2den Behandling.

Ændringsforslag.

Til II.

Af Flertallet (Clausen, Dalsgaard, S. Dinesen, Hammerich, H. Holm, N. S. Larsen, Dusen, S. Scavenius, Andr. Sørensen og Wassard):

1) Under II. g. forandres Slutningspunktummet i sidste Linie til „ „ og der tilføjes: samt den udfør sammes østlige Grænseliggende Strandjord.

Af Mindretallet (Brandes, S. C. Christensen og S. Sørensen):

2) 3dje og 2det sidste Stykke sammen-
drages og affattes saaledes:

Disse Arealer overdrages Staten til fri Ejendom, og denne Overdragelse skal kunne fordres til den 1ste Oktober 1893 for sam-